

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

— 276 с.

8. Коробенко Н. Пенсійні правовідносини у солідарній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування: поняття та особливості /Н. Коробенко // Підприємництво, господарство і право. - 2007. - №7(139). - С. 111-114.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВА СТРУКТУРА ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Ігнатенко Є.В.

студентка V курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Рєзнік О.М.

к.ю.н., ст. викладач кафедри АГПФЕБ юридичного факультету

Сумського державного університету

Фінансова система України сьогодні має розвиватись в умовах, коли глобалізаційні процеси лише прискорюються і відбувається постійне збільшення всебічної залежності національної економіки нашої держави від зовнішніх чинників впливу. Відповідно відбувається постійне зростання вимог запитів, теоретичних, практичних основ функціонування та діяльності фінансової системи. Постійний пошук нових та ефективних варіантів розвитку фінансової системи країни у руслі загальноєвропейських та світових тенденцій є рушійним механізмом до поглибленого дослідження та пошуку оптимізації організаційно-правової структури фінансової системи України. Кожна країна має свою особливу фінансову систему, яка визначається теоретичними засадами (сутністю фінансів як суспільного явища, сутністю фінансових ресурсів як матеріального носія фінансових відносин), станом розподільчих процесів в даній країні, правовим режимом, фінансово-економічним становищем.

Фінансову систему можна визначити як сукупність відокремлених сфер та ланок фінансових відносин, які відповідно мають свої особливості у створенні та використанні фондів фінансових ресурсів, а також фінансових органів й інститутів, які здійснюють управління грошовими потоками.

З огляду на це фінансова система розглядається з двох сторін: за внутрішньою будовою та за організаційною структурою. З юридичної точки зору організаційно-правова структура фінансової системи є основою функціонування фінансової системи загалом. Від організаційно-правової структури фінансової системи взаємозалежна ефективність економіки, формування та реалізація фінансово-економічної політики держави.

За своєю організаційною структурою фінансова система України становить сукупність фінансових органів і інститутів, які здійснюють управління грошовими потоками. Процес управління фінансовими потоками забезпечується фінансовим апаратом. Фінансовий апарат - це сукупність фінансових установ, які здійснюють управління фінансовою системою держави [1].

Організаційний склад фінансової системи нашої держави містить в собі дві підсистеми:

- органи управління: Міністерство фінансів, Державна фіскальна служба України, Державна аудиторська служба України, Державне казначейство, Рахункова

палата, Державна комісія з цінних паперів і фондового ринку, Аудиторська палата, Пенсійний фонд, Фонди соціального страхування та ін.;

- фінансові інститути: Національний банк України, комерційні банки, небанківські кредитні установи, страхові компанії, фондові біржі, міжбанківська валютна біржа, фінансові посередники на ринку цінних паперів [2].

Відповідно до наведеного організаційно-правового складу розподіл управлінських функцій щодо фінансів між органами державної влади й управління наступний:

Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади, що ухвалює закони, в тому числі з фінансових питань, затверджує Державний бюджет України та вносить зміни до нього; здійснює контроль за виконанням Державного бюджету України; приймає рішення щодо звіту про його виконання; визначає засади внутрішньої і зовнішньої політики.

Президент України як глава держави створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби; підписує закони, ухвалені Верховною Радою України; має право вето щодо цих законів із наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України.

Кабінет Міністрів України як вищий орган у системі органів виконавчої влади забезпечує проведення фінансової, цінової, інвестиційної та податкової політики; політики у сферах праці й зайнятості населення, соціального захисту, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування; організовує розроблення проекту закону про Державний бюджет України і забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання.

Керівну в управлінні фінансами виконує Міністерство фінансів. Саме на нього покладені завдання загального керівництва всією фінансовою системою. Міністерство фінансів України має розгалужену регіональну структуру.

Регіональні фінансові органи діють в системі подвійного підпорядкування. Вертикально вони підпорядковуються відповідному фінансовому органу вищого рівня (наприклад, районні фінансові відділи - обласному фінансовому управлінню). Горизонтально фінансові органи підпорядковані місцевим органам державного управління, тобто входять до складу відповідних державних адміністрацій [3].

З організаційно-правової точки зору фінансова система України становить сукупність різних інститутів з визначеним колом прав та повноважень, що сформувались і функціонують під впливом стратегічної державної політики нашої країни.

Досліджуючи структуру та засади побудови фінансової системи України важливо також виділяти особливості її формування.

Перш за все варто зосередити увагу на тому, що кожна з ланок фінансової системи сьогодні на неоднаковому рівні свого розвитку. Це проявляється неоднаковому рівню правового й організаційного забезпечення. Саме це свідчить про незбалансований характер фінансової системи України. В сучасних умовах як за обсягом ресурсів, так і за роллю у суспільстві провідне місце посідають державні фінанси, особливо бюджет [4].

Незважаючи на намагання реформувати організаційно-правове забезпечення фінансової системи, привести її у відповідність до дієвих фінансових систем

європейських країн та світу, фінансова система України досі знаходиться в нестабільному становищі та потребує вдосконалення.

Нестійкість функціонування сучасної організаційно-правової фінансової системи пояснюється подіями, які відбулися за останнє десятиріччя в економіці України. А саме:

- зростаюча глобалізація господарських процесів;
- політизація фінансової сфери;
- дефіцитність державних бюджетів та зростання заборгованості країни в цілому;
- поширення практики фінансових пірамід та зростання обсягів фіктивного капіталу.

Отже, організаційно-правова структура фінансової системи є сукупністю фінансових органів та інституцій, що характеризують систему управління фінансами. Дана система вимагає реформування, оскільки сьогодні відбувається постійне збільшення впливу фінансової сфери на економіку держави. В свою чергу збільшення значення ефективності дієвого функціонування фінансової системи потребують розроблення відповідної програми її розвитку, вжиття заходів, здатних вирішити внутрішні протиріччя даної системи і захистити країну від зовнішньоекономічної стихії.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Фінансова система України: взаємодія систем управління / Т.І. Єфименко, І.О. Лютий, С.С. Гасанов та ін. – К.: ДННУ «Академія фінансового управління», 2015. – с.244.
2. Адаменко В.Г. Фінансова система України в умовах глобалізаційних процесів // Фінанси України. – 2009. - №1 – с.17.
3. Теорія фінансів: навч.посібник / П.І. Юхименко, В.М. Федосов та ін. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – с.89.
4. Шовкун В.В. Про питання вдосконалення фінансової системи України / В.В. Шовкун, Л.П. Пилипенко // Фінанси України. – 2013. - №6 – с.24.

ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ТА FRONTEX, ЯК ЗАПОРУКА ВПРОВАДЖЕННЯ ЄДИНОЇ СИСТЕМИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

Ільченко О.В.

*к.ю.н., ст. викладач кафедри СМП юридичного факультету
Сумського державного університету*

Національна безпека України у контексті загальноєвропейської безпеки ґрунтується на тому, що розвиток і зміцнення Європейського Союзу поглиблює загальноєвропейську безпеку в усіх її аспектах, що реформування правоохоронної системи спрямоване на досягнення загальносистемної мети – колективної безпеки. Проблеми правоохоронної діяльності виступають об'єктом детального розгляду політиків і науковців, державних і громадських організацій, які роблять свій внесок у загальну справу розбудови України як правової, демократичної, соціальної держави. Стратегія і тактика боротьби з організованою злочинністю в Україні є органічною частиною широкого суспільно-політичного, цілеспрямованого плану, зорієнтованого на стимулювання демократичної